

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/264/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113207768
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113207768.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: E. Z., narodený X. X. XXXX, bytom A. X., O., toho času ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, zastúpený: JUDr. Juraj Gavalec, advokát, Teodora Tekela 23, Trnava, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o väzbe a iné, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom zo dňa 28. 3. 2013 doručeným súdu dňa 28. 3. 2013 domáhal voči žalovanej a aj voči pôvodne označenému žalovanej Slovenská republika, Generálna prokuratúra zaplata sumy 6916,93 eur spoločne a nerozdielne.

Podaním doručeným súdu dňa 5. 3. 2014 žalobca upravil upresnil na výzvu súdu svoj návrh v časti označenia žalovanej, a to Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, voči ktorej sa domáha zaplata sumy 6916,93 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Bratislava II Uznesením č. k. Tp 1612/2009 zo dňa 2. 2. 2009 rozhodol o vzatí žalobcu do väzby, v ktorej bol od 31. 2. 2009 do 13. 11. 2009 t. j. 287 dní. Pričom rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 4T/110/2009 zo dňa 13. 11. 2009 bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Žalobcovi patrí náhrada škody vo výške 1/30 zo sumy 21 782 Sk ako priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR v roku 2008. Spolu 6916,93 eur, teda za jeden deň väzby v tom čase 726,06 Sk.

Uznesením č. k. 8C/264/2013-192 zo dňa 8. 12. 2014 súd konanie voči žalovanej Slovenská republika, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky zastavil.

Predmetom konania zostala požiadavka na zaplata sumy 6919,63 eur voči označenej žalovanej a to titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o väzbe.

Žalovaná navrhla žalobcu zamietnuť, keď poukázala na ustanovenie § 8 ods. 5 písm. b) a § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. Pre posúdenie, či si obvinený zavinił väzbu sám sú významné skutočnosti, ktoré sú predpokladom pre vzatie obvineného do väzby. Súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody vychádza z rozhodnutia o väzbe vydaného v trestnom konaní, bez toho, aby bol oprávnený preskúmať, či a ktoré väzobné dôvody trvali. Zaoberá sa len tým, či poškodený sám zavinił niektorý z väzobných dôvodov, ktoré súd rozhodujúci o väzbe považoval za naplnené. Dňa 31. 1. 2009 bol u žalobcu nájdený heroín v množstve zodpovedajúcom 175-349 obvykle jednorázových dávok, na

digitálnej váhe a kalkulačke zaistenej u žalobcu bola zistená prítomnosť stôp heroínu a metamfetamínu, taktiež na predloženej ruke žalobcu bola zistená prítomnosť heroínu. Nikdy nebola spochybnená skutočnosť, že sa u žalobcu predmetné drogy našli. Žalobca u seba prechovával väčšie množstvo drogy, odmietol vypovedať a objasniť orgánom činným v trestnom konaní ako sa k droge dostal, v minulosti bol viackrát súdne trestaný o.i. aj za nelegálnu držbu drogy, pričom mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch predstavuje subsidiárnu kompenzáciu, pričom žalobca nepreukázal, že v tomto prípade nie je dostatočnou satisfakciou samotný oslobodzujúci rozsudok. Z dôvodu nesplnenia zákonnej podmienky preukázať existenciu škody, ktorej náhrady sa žalobca domáha, nie je možné posúdiť vzťah medzi konkrétnou ujmou žalobcu ako poškodeného a namietaným rozhodnutím.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu, najmä návrhom zo dňa 28. 3. 2013, doplnením návrhu zo dňa 5. 3. 2014, oznámením priemerná mesačná mzda SR v roku 2008, písomnosťou žalobcu zo dňa 27. 5. 2011 adresovanú Ministerstvu spravodlivosti SR, odpoveďou Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 6.12.2011, vyjadrením žalovanej zo dňa 30.10.2013, odpisom registra trestom žalobcu na čl. 54, zápisnicou o výsluchu žalobcu zo dňa 209.11.2014, spisom Tp/1912/2009 (uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 1.2.2009, uznesením OS Bratislava II. zo dňa 2.2.2009, sťažnosťou žalobcu zo dňa 3.2.2009, doplnením sťažnosti žalobcu zo dňa 17.2.2009, uznesením KS v Bratislave zo dňa 16.3.2009, dovolaním žalobcu zo dňa 20.4.2009, uznesením NS SR zo dňa 4.6.2009), spisom Okresného súdu Bratislava II (obžalobou Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 7.8.2009, zápisnicou o verejnom zasadnutí zo dňa 25.8.2009, žiadosťou žalobcu o prepustenie z väzby zo dňa 7.9. 2009, Uznesením KS v Bratislave zo dňa 10.9. 2009, príkazom na prepustenie z väzby, rozsudkom zo dňa 13.11.2009, uznesením KS v Bratislave zo dňa 29.9. 2010, uznesením OR PZ Bratislava II. zo dňa 31.1.2009, návrhom OP Bratislava II zo dňa 24.6.2009, zápisnicou o zadržaní a obmedzení osobnej slobody zo dňa 31.1.2009, zápisnicou o prevzatí zaistenej veci zo dňa 31.1.2009, príkazom na osobnú prehliadku z 31.1.2009, zápisnicou o vykonaní osobnej prehliadky z 31.1.2009, zápisnicou o výsluchu obvineného zo dňa 31.1.2009, zápisnicou o výsluchu obvineného zo dňa 13.5.2009, zápisnicou o výsluchu svedka zo dňa 17.2.2009 Igor Valter, zápisnicou o výsluchu svedka zo dňa 17.2.2009 P. C.), oznámením OS Piešťany zo dňa 29.10.2014, obžalobou v danej veci na OS Piešťany zo dňa 20.1.2014, uznesením OS Piešťany zo dňa 27.5.2014, oznámením ÚPSVaR Piešťany zo dňa 7.11.2014 , odpisom registra trestov žalobcu zo dňa 3.2.2015, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav.

Právny zástupca žalobcu uviedol, žalobca sa domáha zaplataenia od žalovanej sumy 6.916,93 eur v súvislosti s nezákonným rozhodnutím a to rozhodnutím o väzbe OS Bratislava 2 č.k. Tp 1612/2009 zo dňa 2.2.2009, keď následne v konaní 4T/110/2009 bol žalobca v trestnom konaní spod obžaloby oslobodený. Vo väzbe sa žalobca nachádzal od 31.2.2009 do 13.11.2009, spolu 287 dní. Žalobcovi patrí náhrada vo výške 1/30 zo sumy priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR v roku 2008 vo výške 21.782,- Sk, teda za 1 deň väzby 726,06 Sk. V súčasnosti sa žalobca nachádza vo väzbe v Leopoldove, jedná sa o konanie vedené na OS Piešťany, skutková podstata § 171 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona. Žalobca poukazuje na to a tvrdí, že u neho neboli nájdené žiadne drogy, platí prezumpcia nevinny a pokiaľ bol vykonaný nezákonný zákrok nemôžeme ani v občianskom konaní výsledok takéhoto zákroku akceptovať.

Žalovaná uviedla, že žalobu navrhuje v celom rozsahu zamietnuť. Základným predpokladom nároku na náhradu škody je jednak škoda, rozhodnutie o väzbe a príčinná súvislosť. Pričom samotný zákon 514/2003 v § 8 ods. 6 písm. a/ uvádza skutočnosť, že ak si osoba zavinila väzbu sama, pričom u žalobcu ide o exemplárny prípad zavinenia si väzby, kedy boli u žalobcu nájdené drogy a táto skutočnosť nebola v rámci trestného konania nikdy spochybnená. Jediným dôvodom oslobodenia žalobcu bola skutočnosť, že prehliadka bola vykonaná nezákonným spôsobom v rozpore s § 102 Trestného poriadku. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, žalobca má nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť, pričom žalovaná má za to, že žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a zákon č. 514/2003 neobsahuje prezumpciu vzniku nemajetkovej ujmy, ktorú treba preukázať.

Z zápisnice výsluchu žalovaného zo dňa 20. 11. 2014 vyplýva, že v čase pred nástupom do väzby žil na adrese A. 7, O. s matkou a priateľkou, ktorá ho počas väzby opustila, nepracoval. Gymnázium nedokončil. Nebola to jeho prvá väzba. Pobyt vo väzbe mu sťažil život, mal u seba nové telefóny, ktoré bez orgánom činných v trestnom konaní nemohol odovzdať, po pobyte vo väzbe mali tretinovú cenu.

Väzba prebieha tak, že 23 hodín sa nachádzate na cele, jednu hodinu môžete ísť na vychádzku, mal tam jedného človeka na cele bez elektriky a bez televízora. Ovplynulo mu to život. Po prepustení z väzby, nepracoval, lebo mu to zdravotný stav neumožňoval. V súčasnosti sa nachádza v ÚVV v Leopoldove z dôvodu obvinenia z drogovej trestnej činnosti.

Zo spisu Tp/1612/2009 vyplýva, že dňa 1. 2. 2009 podala Okresná prokuratúra Bratislava II návrh na vzatie do väzby žalobcu v dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Uznesením č. k. 1v 95/09-8 zo dňa 1. 2. 2009 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II zamietol sťažnosť žalobcu ako obvineného proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia zo dňa 31. 1. 2009. Uznesením č. k. Tp/1612/2009 zo dňa 2. 2. 2009 Okresného súdu Bratislava II bolo rozhodnuté o vzatí do väzby žalobcu, väzba začala dňom 31. 1. 2009 od 4.45 hod. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobca bol podrobený osobnej prehliadke, pri ktorej mu bol odobratý spod teplákov plastový obal - tuba od vitamínov, 1 zatavená injekčná striekačka. Pričom predbežným výsledkom skúmania KEU PZ bolo zistené, že v plastovom vrecku sa nachádza heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu a s priemernou koncentráciou účinnej látky 13,6 %, obsahujúce 3492 mg absolútneho heroínu, čo predstavuje 175-349 obvykle jednorazovaných dávok drogy. Na digitálnej váhe a kalkulačke zaistenej u žalobcu bola zistená prítomnosť stôp heroínu a metamfetamínu a na predloženom stere z rúk žalobcu bola zistená prítomnosť stôp heroínu. V minulosti bol žalobca viackrát odsúdený a to i za trestnú činnosť súvisiacu s prechovávaním drog. Bolo mu uložené aj protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Žalobca podal sťažnosť dňa 4. 2. 2009 v spojení v doplnení sťažnosti, ktorú podal dňa 18. 2. 2009 voči uzneseniu o vzatí do väzby zo dňa 2. 2. 2009. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodol o sťažnosti žalobcu voči uzneseniu o vzatí do väzby Uznesením č. k. 5Tpo/19/09 zo dňa 16. 3. 2009 tak, že sťažnosť žalobcu zamietol. Dňa 22. 4. 2009 podal žalobca dovolanie voči Uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. 3. 2009, ktorým bola jeho sťažnosť zamietnutá. Dňa 4. 6. 2009 Najvyšší súd SR Uznesením č. k. 5Tpo/22/2009 odmietol dovolanie žalobcu.

Zo spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/110/2009 vyplýva, že dňa 31. 1. 2009 Uznesením začal vyšetrovateľ stíhať obvineného žalobcu zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Dňa 1. 2. 2009 rozhodol prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II o zamietnutí sťažnosti žalobcu proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ zo dňa 31. 1. 2009. Návrhom zo dňa 24. 6. 2009 navrhla Okresná prokuratúra Bratislava II predĺžiť lehotu trvania väzby o 2 mesiace žalobcovi do 31. 9. 2009. Dňa 10. 8. 2009 podala Okresná prokuratúra Bratislava II obžalobu na žalobcu ako obvineného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Z odôvodnenia vyplýva, že obvinený vo výpovede dňa 31. 1. 2009 uviedol, že išli na OMV Citroen Xsara spolu s M. I. a A. N., pričom boli kontrolovaní hliadkou PZ. Pri kontrole mu boli nájdené drogy. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 25. 8. 2009 okrem iného vyplýva, že Uznesením bola žiadosť obžalovaného na prepustenie z väzby zamietnutá. Zo žiadosti žalobcu zo dňa 7. 9. 2009 vyplýva, že žiada o prepustenie z väzby. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Tos/58/2009 zo dňa 10. 9. 2009 bola sťažnosť obvineného zamietnutá. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 4T/110/2009 zo dňa 13. 11. 2009 bol žalobca podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodený pretože nebolo dokázané, že skutok spláchal obžalovaný. Z odôvodnenia vyplýva, že, po vykonaní dôkazov súd zistil, že žalovaný skutok sa stal. Bolo zistené, že u obžalovaného policajti našli drogy po tom čo u tejto osoby vykonali bezpečnostnú prehliadku. Žalobca bol podľa výsledkov dokazovania vyzlečený políciou a od pasu dole bol obnažený donaha, pretože policajti až v slipoch našiel mu tubu s obsahom drog. Bezpečnostný dôvod prehliadky, teda zistenie či u osoby proti ktorej sa vykonáva služobný zákrok nenachádza zbraň, ktorá by mohla ohroziť život alebo zdravie policajta, v tejto veci nebol absolútne žiadny. Súd dospel k záveru, že základný dôkaz v tejto veci - zaistenie drogy u obžalovaného nebol vykonaný zákonným spôsobom, súd dospel k presvedčeniu, že dôkaz bol získaný nezákonným spôsobom (právoplatné dňa 29. 9. 2010). Uznesením č. k. 1To/91/2010 zo dňa 29. 9. 2010 Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd odvolanie okresného prokurátora voči rozsudku zamietol. Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 31. 1. 2009 vyplýva, že žalobca bol zadržaný dňa 31.1. 2009 4.45 hod., donucovacie prostriedky použité neboli. Zo zápisnice o prevzatí zaistenej veci zo dňa 31. 1. 2009 vyplýva, že od žalobcu bola prevzatá vec igelitový sáčok s obsahom neznámeho hnedastého prášku, zatavená injekčná striekačka s obsahom neznámeho bieleho prášku, alobalová skladačka s obsahom neznámeho bieleho prášku, papierová skladačka s obsahom neznámeho hnedastého prášku, digitálna váha, kalkulačka. Dňa 31. 1. 2009 bol vydaný príkaz na osobnú prehliadku, keď žalobca sa správal roztržito a neustále

mykal pravou rukou, a teda vzniklo podozrenie, že sa u neho môžu nachádzať omamné a psychotropné látky. Kontrolovaná posádka motorového vozidla Citroen Xsara, javila známky požitia omamných látok, pričom na otázku policajta či užívajú drogy zhodne uviedli, že príležitostne užívajú pervitím a heroín. Zo zápisnice o výsluchu obvineného žalobcu zo dňa 31. 1. 2009 vyplýva, že sa k veci vypovedať nebude a žiada, aby bol prepustený zo zadržania. Zo zápisnice o výsluchu obvineného žalobcu zo dňa 13. 5. 2009 žalobca uviedol, že policajt vytiahol tubu, tá bola v slipoch, vložil si ju do ľavého vrecka uniformy a odišiel k svojmu autu. Tubu neotvoril pred žalobcom a ani žalobca nevidel čo v nej je. Tuba nebola jeho. Príslušník sa k nemu vrátil a povedal, že našiel drogy. Zo zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 17. 2. 2009 T. Z. vyplýva, že žalobca sa správal akosi zvláštne, stále mykal pravou rukou, opýtali sa ho, má pri sebe zbraň, on na to len kývol ramenom, preto mu kolega na to povedal, že zavolajú na OO PZ Podunajské Biskupice a vyžadujú súhlas prokurátora o osobnú prehliadku. Následne kolega C. mu vytiahol niekde medzi nohami šulec od vitamínov s obsahom neznámeho hnedého prášku a 2 ks skladačiek s obsahom nejakého prášku. Žalobca im hovoril, že v tom má veľa peňazí. Zo zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 17. 2. 2009 P. C. vyplýva, že žalobca, u ktorého ako posledného bolo vykonané oprávnenie podľa § 22 zákona o Policajnom zbore odpovedal „páni my si síce drogy dávame, ale že platí také pravidlo, že pri sebe žiadne nenosíme“. Povedal, že „kľudne si ma prehládajte, že nič nemá“ a zdvihol ruky. Našiel u žalobcu tubu od vitamínov, na opýtanie čo tam je, zostal ticho. Zbadal, že v tej tube je sáčok s neznámym práškom a zatavená injekčná striekačka so zeleným piestom. Žalobca nič nekomentoval. V červenej taške, ktorá patrila žalobcovi bola digitálna váha a kalkulačka. Na otázku, či je žalobca dealer, žalobca pokýval plecami na znak súhlasu.

Z odpisu registra trestov žalobcu vyplýva, že Okresný súd Trnava rozhodol v konaní sp. zn. 2T/21/95 podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1, § 249a ods. 1 a 2 Trestného zákona rozhodol o odňatí slobody podmienene na 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 28. 2. 1996, Okresný súd Trnava rozhodol v konaní sp. zn. 2T/21/95 podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona rozhodol o odňatí slobody podmienene na 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 4. 10. 1997, 28. 2. 1996, Okresný súd Piešťany rozhodol v konaní sp. zn. 2T/6/99 podľa § 251 os. 1a, § 9 ods. 2, § 247 ods. 1a, b, § 187 ods. 1 Trestného zákona rozhodol o odňatí slobody podmienene na 18 mesiacov so skúšobnou dobou do 6. 6. 2006, ochranné liečenie protitoxikologické, ústavné, 28. 2. 1996, Okresný súd Bratislava 5 rozhodol v konaní sp. zn. 2T/26/1999 podľa § 247 ods. 1b Trestného zákona rozhodol o upustení od uloženia úhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/6/99. odňatí slobody podmienene na 18 mesiacov so skúšobnou dobou do 6. 6. 2006, ochranné liečenie protitoxikologické, ústavné, 28. 2. 1996.

Z obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany zo dňa 20. 1. 2014 vyplýva, že prokurátor podáva obžalobu na žalobcu ako jedného zo štyroch obvinených z dôvodu, že spáchal zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona, obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z oznámenia Okresného súdu Piešťany zo dňa 29. 10. 2014 vyplýva, že vec sp. zn. 1T/7/2014 nie je právoplatne skončená. Z uznesenia Okresného súdu Piešťany č. k. 1T/7/2014 zo dňa 27. 5. 2014 vyplýva, že žiadosť žalobcu ako obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu sa zamieta.

Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany zo dňa 7. 11. 2014 vyplýva, že žalobca bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 13. 9. 1995 do 7. 10. 1997.

Z vykonaného dokazovania a v súlade so zisteným skutkovým stavom v spojení so zákonnými ustanoveniami má sú za to, že návrh žalobcu nie je dôvodný, a preto ho v celom rozsahu zamietol.

Z www.portal.statistics.sk <<http://www.portal.statistics.sk>> súd zistil, že priemerná mesačná mzda v hospodárstve SR v roku 2008 bola vo výške 21 782 Sk

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení k 31. 12. 2012 v platnom znení štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste,

o ochrannom opatrení alebo rozhodnutí o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom, ods. 2 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) Zákona č. 514/2003 Z.z. v znení k 31. 12. 2012 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení k 31. 12. 2012 právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení k 31. 12. 2012 ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu, ods. 2 právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Zákon rozlišuje dve základné formy objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom štátnej moci štátnymi a inými poverenými orgánmi, a to:

1) zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa § 5 až § 8 zákona č. 514/2003 Z. z. /o vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia a teda konkrétne nezákonné rozhodnutie bolo podstatnou a rozhodujúcou príčinou vzniku škody/, 2) zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu a teda nesprávny úradný postup bol podstatnou a rozhodujúcou príčinou vzniku škody.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení k 31. 12. 2012 nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11, ods. 2 ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení k 31. 12. 2012 ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde, ods. 2 každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

V súvislosti so zákonom č. 514/2003 Z. z. žalobca mal povinnosť prejednať nárok najskôr v zmysle § 15 a § 16 zákona. Až po neuspokojení nároku na náhradu škody do šiestich mesiacov od prijatia žiadosti príslušným orgánom, je poškodený oprávnený domáhať sa uplatnenia nároku na súde. Žalobca si povinnosť splnil, keď svoju žiadosť o predbežné prerokovanie nároku poškodeného doručil dňa 30. 5. 2011 Ministerstvu spravodlivosti SR Listom zo dňa 6. 12. 2011 bola žiadosť žalobcu označená ako nedôvodná. Následne návrhom doručeným súdu dňa 28. 3. 2011 si uplatnil svoj nárok na súde. Zo žiadosti žalobcu vyplýva, že si uplatnil v zmysle § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. celkom sumu 6916,93 eur. Zákonný termín je potrebné vopred predbežne prejednať - § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. predstavuje povinnosť prejednanie nároku najskôr s orgánom vymedzeným v § 4 citovaného zákona. V článku 46 ods. 1, 4 Ústavy SR je výslovne zdôraznené, že súdnej ochrany sa možno domáhať zákonom ustanoveným spôsobom resp., že podmienky a podrobnosti o súdnej ochrane ustanoví zákon. Rovnako Listina základných práv a slobôd v článku 36 ods. 4 uvádza - podmienky a podrobnosti práva na súdnu ochranu upravuje zákon. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je hmotnoprávnou podmienkou jej uplatnenia na súde, ktorú si žalobca voči žalovanému splnil.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 1 písm. a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím

o treste má ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, ak v ďalšom konaní bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 1 písm. b) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste má ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, ak v ďalšom konaní bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo trestné stíhanie zastavené preto, že v konaní vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu predtým známe alebo bola vec postúpená inému orgánu; to neplatí, ak sa preukáže, že k včasnému odhaleniu neznámej skutočnosti nedošlo úplne alebo čiastočne vinou osoby, na ktorej bol trest vykonaný.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 5 písm. b) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 6 písm. a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

Zákon č. 514/2003 Z. z. rozlišuje dve základné formy objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to: 1) zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa § 5, 2) zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 9. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia a teda nezákonné rozhodnutie bolo podstatnou a rozhodujúcou príčinou vzniku škody. Zákonným a prvým predpokladom úspechu účastníka v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je, že rozhodnutie, ktorým mala byť účastníkovi konania spôsobená škoda bolo pre nezákonnosť zrušené odvolacím respektíve dovolacím súdom, ďalším predpokladom úspechu účastníka v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je, že účastník v konaní preukáže, že takýmto rozhodnutím mu bola spôsobená škoda. V každom prípade však musí byť daná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním t.j. nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

Žalobca odôvodnil svoj návrh a označil ako nezákonné rozhodnutie: Uznesenie o vzatí do väzby zo dňa 2. 2. 2009 (vydané Okresným súdom Bratislava II sp. zn. Tp/1612/2009 zo dňa 2. 2. 2009). Na požiadavku žalobcu na náhradu škody sa ohľadom označeného rozhodnutia sa vzťahuje zákon č. 514/2003 Z. z., v zmysle ktorého súd návrh žalobcu v konaní posudzoval.

Už v zmysle vyššie uvedeného bolo potrebné ohľadom označeného rozhodnutia aplikovať zákon č. 514/2003 Z. z. a posúdiť aktívnu legitimáciu označeného subjektu, ktorý zastupuje v konaní Slovenskú republiku. V zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. 58/1969 Zb. má súd za preukázané, že pasívne legitimovaným orgánom, ktorý koná v mene Slovenskej republiky je Ministerstvo spravodlivosti SR. Na základe uvedeného má za to, že jediným orgánom, ktorý v tejto veci koná v mene Slovenskej republiky je Ministerstvo spravodlivosti SR, čo v konaní nebolo sporné. V konaní nebol produkovaný dôkaz, že by označená žalovaná uspokojila nárok žalobcu či už v lehote 6-tich mesiacov ako vyplýva z vyššie uvedeného vyjadrenia žalovaného alebo dňu vyhlásenia rozsudku. Nárok žalobcu súd posudzoval podľa ustanovenia § 1 ods. 1 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že Uznesenie Okresného súdu Bratislava II o vzatí žalobcu do väzby č. k. Tp/1612/2009 zo dňa 2. 2. 2009 je nezákonné rozhodnutie, keď rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k.4T/110/2009 zo dňa 13. 11. 2009 bol žalobca spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal. Žalobca podal voči Uzneseniu č. k. Tp/1612/2009 zo dňa 2. 2. 2009 sťažnosť doručenu dňa 4. 2. 2009 v spojení s doplnením sťažnosti doručenej dňa 18. 2. 2009, keď Krajský súd v Bratislave dňa 16. 3. 2009 Uznesením č. k. 5Tpo/19/09 sťažnosť žalobcu zamietol. V danej veci je potrebné vychádzať dôsledne z prezumpcie nevinu. Ak je trestné stíhanie zastavené, alebo dôjde k oslobodeniu spod obžaloby, je potrebné vychádzať z toho, že občan trestný čin nespáchal a uznesenie o vzatí do väzby nemalo byť preto vydané. Podľa názoru súdu zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby (s výnimkou, že obvinenie si spôsobil občan sám, takže trestné stíhanie bolo zastavené len preto, že za spáchaný trestný čin nie je trestne zodpovedný, alebo že mu bola udelená milosť, alebo že bol trestný čin amnestovaný) má rovnaký význam ako zrušenie alebo zmena uznesenia o vznesení obvinenia. Z

výsledkov vykonaného dokazovania je preukázané, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku, t. j. pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal. So zreteľom na uvedené, treba vyvodiť, že zastavenie trestného stíhania a oslobodenie spod obžaloby majú v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. rovnaké dôsledky ako zrušenie rozhodnutia pre nezákonnosť. Súd ďalej poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. /právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby ak bol oslobodený spod obžaloby, avšak podľa § 8 ods. 6 písm. a) citovaného zákona právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba väzbu zavinila sama (najmä pokusom o útek alebo iným svojím konaním dal príčinu pre obavy, ktoré boli dôvodom väzby alebo jej predĺženia/, ktorý sa na daný prípad vzťahuje, keď z rozhodnutia o väzbe zo dňa 2. 2. 2009, /v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu o sťažnosti voči rozhodnutiu o väzbe/ vyplýva, že o väzbe žalobcu bolo rozhodnuté podľa § 67 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a teda súd má za to, že žalobca si zavinil väzbu zavinil sám, svojím konaním a teda nie je možné mu priznať titulom rozhodnutia o väzbe zo dňa 2. 2. 2009 náhradu škody.

Zákonnú limitáciu náhrady škody predstavuje § 8 ods. 6 citovaného zákona, ktorý limituje použitie odseku 5. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy SR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Právo na náhradu škody nevznikne ak, si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama (§ 8 ods. 6 písm. a) Zákona č. 514/2003 Z.z.). Ide o obdobu inštitútu spoluzavinenia podľa § 441 Občianskeho zákonníka, avšak s tým rozdielom, že zavinenie sa vzťahuje výlučne na dôvody, pre ktoré bola osoba vzatá do väzby, odsúdená na výkon trestu alebo ochranného opatrenia. Na naplnenie tohto predpokladu postačuje aj nevedomá nedbanlivosť. Nevedomá nedbanlivosť je založená na tom, že dotyčný nevedel, že môže svojím konaním spôsobiť určitý následok, hoci to vzhľadom na okolnosti predvídať mohol alebo mal a to za predpokladu jeho schopnosti rozoznať následok svojho konania a svoje konanie ovládnuť či od nej upustiť. Zavinenie obvineného na vzatí do väzby znamená, že jeho zavinenie konanie (aspoň v podobe nevedomej nedbanlivosti) bolo dôvodom na podanie návrhu a vzatie obvineného do väzby. Zavinenie obvineného na vzatí do väzby nemožno stotožňovať so zavinením začatia trestného stíhania v zmysle § 199 TP alebo vznesenia obvinenia podľa § 206 TP, pretože skutočnosti odôvodňujúce vzatie obvineného do väzby sú skutkovo odlišné od tých pre ktoré možno začať trestné stíhanie alebo vzniesť obvinenie. Z tohto hľadiska teda nie je významné či konanie páchatel'a vyvolalo podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, či naplnilo skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale to či jeho správanie alebo iné skutočnosti vyvolali dôvodnú obavu, zakladajúcu niektorý z dôvodov väzby. Zavinenie žalobcu na vzatí do väzby treba skúmať z hľadiska dôvodov, pre ktoré bol do väzby vzatý a to vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam, ktoré súd rozhodujúci o väzbe zvažoval, a ktorými odôvodnil vzatie obvineného do väzby. V danej veci sa súd nestotožnil s argumentáciou právneho zástupcu žalobcu, že u žalobcu neboli nájdené žiadne drogy, pokiaľ bol vykonaný nezákonný zákrok, nemôže sa ani v občianskom konaní "výsledok takéhoto zákroku akceptovať" a dospieť k záveru, že v danom prípade si žalobca vzatie do väzby zavinil sám, tak ako bolo už skonštatované vyššie.

V civilnom konaní, pri posúdení nároku na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 8 zákona č. 514/2003 Z.z. je podľa názoru súdu irelevantné, že dokazovanie vykonávané v priebehu trestného konania vo všetkých jeho štádiách bolo posúdené ako nezákonné, a preto bolo nepoužiteľné pre rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Súd v občianskom súdnom konaní, predmetom ktorého je v danom prípade náhrada škody, musí sám skúmať všetky okolnosti súvisiace so skutkom, ktorý bol obvinenému, ktorý sa v občianskom súdnom konaní domáha náhrady škody, kladený za vinu. Teda musí skúmať ako sa obvinený správal v čase zistenia skutku, následne počas celého vyšetrovania v prípravnom konaní i v konaní pred súdom, musí skúmať zavinenie poškodeného na vzatí do väzby z hľadiska dôvodov, pre ktoré bol do väzby vzatý a to vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam, ktoré súd rozhodujúci o väzbe zvažoval a ktorými odôvodnil vzatie obvineného do väzby a jej ďalšie trvanie, ako i zavinenie poškodeného na rozhodnutí o jeho vine a treste, a následne súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy (§ 132 Občianskeho súdneho poriadku). V občianskom súdnom konaní je súd vo vzťahu k trestnému konaniu viazaný len rozhodnutím, ktorým bolo konštatované porušenie zákona a z tohto dôvodu bolo rozhodnutie zrušené pre jeho nezákonnosť a rozhodnutím o oslobodení spod obžaloby, ktoré zakladajú právo na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. V danom prípade bol žalobca v trestnom konaní oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal. Pričom základný dôkaz a to zaistenie drogy u žalobcu ako obžalovaného nebol vykonaný zákonným spôsobom. Od nezákonného úkonu

polície a jeho výsledku sa následne odvíjalo celé ďalšie dokazovanie, či už v prípravnom konaní, alebo na hlavnom pojednávaní a toto bolo ako podklad pre rozhodnutie súdu v trestnom konaní nepoužiteľné. Ako vyplýva z citovaných listinných dôkazov, v trestnom konaní a ani následne v predmetnom konaní, nebolo ničím vyvrátené zistenie, že žalobca mal vedomosť čo sa u neho nachádza a políciou aj našlo, teda musel byť uzrozumený s tým, že sa dopúšťa trestnej činnosti. Dôvodom vzatia do väzby bola tzv. preventívna väzba, ktorá mala zabrániť tomu, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval. Súd odôvodnil vzatie obvineného do väzby nasledovne: „obvinený bol podrobený osobnej prehliadke, pri ktorej mu bol odobratý spod teplákov plastový obal - tuba od vitamínov. Mal u seba veľké množstvo drogy a to 177 až 353 dávok drogy, pred sudcom odmietol vypovedať. V minulosti bol viackrát odsúdený a to i za trestnú činnosť v súvislosti s prechovávaním drog a bolo mu uložené protitoxikomanické liečenie. Zaisťované množstvo drogy a vecí, ktoré sa u neho našli teda digitálna váha a kalkulačka, ktoré niesli známky po drogách odôvodňujú predpoklad, že tieto drogy nemal iba pre svoju potrebu“. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mal vedomie u seba psychotropnú látku resp. väčšie množstvo drogy, odmietol vypovedať a objasniť orgánom činným v trestnom konaní ako sa k droge dostal, resp. nevysvetlil ako mieni naložiť s touto látkou, v minulosti bol súdne trestaný aj za nelegálnu držbu drogy, a bolo mu uložené ochranné protitoxikomanické liečenie, preto bolo dôvodné predpokladať, že bude pokračovať v trestnej činnosti. Žalobca sa pred sudcom, ktorý rozhodoval o jeho vzatí do väzby nevyjadril k veci, využil svoje právo nevypovedať, teda žiadnym spôsobom sa neobhajoval s cieľom vysvetliť svoje konanie, vyvrátiť obavu, že bude pokračovať v trestnej činnosti, napomôcť objasneniu veci a vyhnútiu sa rozhodnutiu o vzatí do väzby. Z uvedeného potom možno jednoznačne vyvodíť, že si vzatie do väzby zaviniť žalobca sám.

Podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie, ods. 2 pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ods. 3 výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení k 31. 12. 2012 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak, ods. 2 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak, ods. 3 výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení, výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody, ods. 5 v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2. ods. 4 výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Žalobca vyčíslil výšku náhrady škody 6916,93 eur spôsobom, že výšku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve v roku 2008 21 782 Sk vydil 1/30 a takto zistenú sumu 726,06 eur vynásobil počtom dní strávených vo väzbe 287 dní od 31. 1. 2009 do 13. 11. 2009 spolu suma 208 379,22 Sk/6916,93 eur. Matematicky však mal zaokrúhliť na sumu 6916,92 eur.

Na rozdiel od ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka ustanovene § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. limituje výšku prípadnej nemajetkovej ujmy a uvádza aj spôsob jej vyčíslenia.

Napriek tomu, že súd má za to, že právo na náhradu škody žalobcovi nevzniklo v zmysle ustanovenia § 8 ods. 6 zákon č. 514/2003 Z. z., konštatuje, že zo strany žalobcu nebolo nijaký spôsobom preukázané, že pozbavenie osobnej slobody - počas väzby od 31. 1. 2009 do 13. 11. 2009 došlo k zásahu do jeho osobnostných práv. Sám sa vyjadril tak, že už predtým bol vo väzbe, v čase vzatia do väzby nebol zamestnaný. V konaní bolo preukázané, že nebol ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie, neukončil gymnázium, v súčasnosti je opäť trestne stíhaný za obdobný skutok. Už pred vzatím do väzby bol viackrát odsúdený a má záznam v registri trestov. Súd má za to, že v prípade žalobcu už samotné konštatovanie porušenia práva by bolo dostatočným zadosťučinením. S ohľadom na uvedené sa súd ďalej v konaní nezaoberal ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti žalovaného na náhradu škody titulom rozhodnutia o väzbe a teda ani dôvodnosť požadovanej výška škody.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 7 O.s.p. a vo veci plnej úspešnej žalovanej priznal návrhu trov konania vo výške 100 %

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.